

20.

Jegyzőkönyv

*Felvétel, Kolozsvár, 1928. május hó 23-án az Orsz. Magyar Párt
Intézőbizottságának üléséről.*⁹⁵

Jelen vannak az ezen jegyzőkönyvhöz ./. alatt csatolt kimutatásban felsorolt intézőbizottsági tagok.

Távolmaradásukat kimentették: Sándor József, gr. Teleki Arctur, Ciffra Kálmán, Kócsán János, Fekete Károly, Kun Richárd, dr. Nagy Jenő, Purgly László, Szabó Béni, dr. Vetzák Ede.

Elnököl: dr. gr. Bethlen György, jegyzőkönyvet vezeti: dr. Deák Gyula.

1. Elnök az ülést megnyitván, felhívja az int. bizottság tagjainak figyelmét az ügyviteli szabályzat 8. §-ra, mely az ülések zárt jellegéről intézkedik.

Dr. Paál Gábor napirend előtti felszólalásában indítványozza, hogy mondja ki az int. bizottság, hogy a tagok becsületbeli kötelességének tekinti, hogy az ülés lefolyásáról a nyilvánosság számára közlést nem tesznek.

Eln. tanács az indítványt egyhangúlag elfogadja.

2. Dr. Pál Gábor indítványozza, hogy a tárgysorozat megváltoztattassék olyan értelemben, hogy a parlamenti csoport működéséről szóló jelentés letárgyalása után terjesszék elé az üv. alelnök jelentése.

Eln. tanács az indítványt elfogadja.

3. Dr. Willer József a parlamenti csoport főtitkára felolvassa a lefolyt parlamenti ülészekben a parlamenti csoport által kifejtett működésről szóló jelentését. Kéri annak tudomásulvételét.

Br. Szentkereszt Béla: a jelentés kiegészítéseképpen ismerteti Duca belügyminiszterrel iskolai, agrár- és egyéb sérelmeink ügyében folytatott megbeszéléseit, melyeknek rendjén a miniszter azon kijelentést tette, hogy a panaszolt visszaélések a kormány intenciójának ellenére vidéki kiskirályok hatalmaskodásának megnyilvánulásai voltak. Ígérte, hogy a felhozott panaszokat komoly vizsgálat tárgyává fogja tenni s a visszaéléseket megszünteti. Felszólaló a miniszteri nyilatkozatnak annyiban tulajdonít jelentőséget, hogy a vidéki hatalmaskodások a jövőre nézve talán csökkenni fognak, de semmi esetre sem jelenti előterjesztett sérelmeink orvoslását.

Dr. Hinléder Fels Ákos: köszönetét fejezi ki a parlamenti csoportnak fáradságos és önzetlen működéséért és a jelentést elfogadja. Nem mulaszthatja el azonban, hogy legfájóbb kisebbségi sérelmeinket ismételten szóvá ne tegye, melyek tíz év óta folyton növekednek és súlyosbodnak. Az iskolakérdés egyik legsúlyosabb sérelmünk. Itt különösen kiemelkedőnek tartja a nyelvhasználati és faji eredetre vonatkozó sérelmünket, melyet a legszélsőségesebb eszközzel is orvosoltni kell. Ismerteti a hágai döntőbírósnak a sziléziai német kisebbség panaszára hozott határozatát, mely kimondja, hogy a faji eredet és a nyelvhasználat kérdésében a

szülők nyilatkozata az irányadó és az állam oktroi-szerű beavatkozása meg nem engedett.

A nyugdíjasok ügye, az esküre jelentkezett v. tisztviselők ügyének rendezetlensége, az igazságszolgáltatás lezülése, a közigazgatás, a rendőrség, csendőrség és szigurancák szabadságjogainkat mélyen sértő visszaélései, mind megannyi bizonyítékai a jog bizonytalanság növekedésének. A közig. hatóságok törvényellenes nyelvrendeletei ellen elhangzott parlamenti interpellációk válasz nélkül, eredménytelenek maradtak. Nemhogy régi sérelmeinket orvosolták volna, hanem azokat újabbakkal tetézik. Közgazdasági téren bank-viszaleszámitolási kölcsönök faji megkülönböztetés alapján való osztályozása a kisebbségek hátrányára, mely tönkreteszi a kisebbségi kereskedőt és iparost, a kisajátítások végrehajtása alkalmával minduntalan tapasztalható újabb agrársérelmeink, mind megannyi bizonyítékai kisebbségi életünk leromlásának.

Mindezen sérelmeinket egyenként és összefoglalva is hiába panaszoltuk a kormány előtt, minden ilyen irányú loyális törekvésünk eredménytelen maradt. Így igénybe kell vennünk az egyedül rendelkezésünkre álló utolsó eszközt, mind ezen sérelmeinket terjesszük a Nemzetek Szövetsége elé. A kisebbségek javára ott megváltozott atmoszférával találkozunk, s reményünk lehet arra, hogy a külföldi sajtó támogatásával panaszaink meghallgatást találnak. Ezért indítványozza, hogy mondja ki az int. bizottság elvi határozatban, hogy kisebbségi sérelmeinket a Nemzetek Szövetsége elé terjesszük s küldessék ki egy bizottság az ügy előkészítésére és a szükségesnek mutató intézkedések megtételére.

Dr. Zágonyi István: a gazdasági válság súlyos és előrelátható következményeit fejtegeti. Indítványozza, hogy pénzügyi szakemberek meghallgatása után, a párt közgazdaság szakosztálya tervezetet készítsen külföldi kölcsönök kieszközlésére, mert a kisebbségi ipar és kereskedelem állami támogatásra nem számíthat.

Dr. Pál Gábor: a román politikai pártok ismételtén kijelentették, hogy a kisebbségi jogok nem lehetnek politikai alku tárgyai, azoknak elismerése együtt jár az állami konszolidációval. Brătianu, a kormány elnöke a gyulafehérvári pontokban lefektetett kisebbségi jogokat csupán ünnepélyes deklarációnak minősítette és az új Románia megalkotását a 800 ezer katona halálára és a szövetségesek akaratára alapította. Ugyancsak a f. évi gyulafehérvári gyűlésen a Nemzeti Parasztpárt a hadseregre és a szövetségesek akaratára hivatkozott. Ebből megállapítja felszólaló, hogy a kisebbségi jogok elismerése tekintetében a román pártok felfogásában semmi különbség nincsen, deklarációk időközönként elhangzanak ugyan, de kisebbségi jogaink elismerésére egyik román párt sem tett érdemleges nyilatkozatot. Sérelmeink orvoslása tekintetében nem áll tehát más út rendelkezésünkre, mint a Nemzetek Szövetsége előtt érvényesíthető panaszjogunk. Nekünk azonban nem szabad elvi határozatokkal megelégednünk, hanem a cselekvés terére kell áttérnünk. Számolni kell azonban a következményekkel. Számoljunk a kiutasításokkal, számoljunk szenvedéseink növekedésével, melyeket a rendőri és csendőri intézkedések brutalitásai fognak számunkra jelenteni, de elszántan kell visel-

nünk a küzdelmet és az első retorziókra nem szabad gyáván meghátrálnunk, mert ez által a külföld előtt elveszítjük politikai súlyunkat. Nem szabad tovább alkudozni a kormánnyal, és nem szabad mint Bornemisza János írja az Ellenzékben,⁹⁶ tömeges jog lemondásokkal egyes jogainkat kikönyörögni, mert ilyen bizonytalan alapra nem helyezhetjük kisebbségi életünket.

A vallástörvény tárgyalása alkalmával Paál Árpád képviselőnknek a székely autonómia kérdésében történt felszólalására a kormány választ sem adott. Kezdeményezés történt két székely vármegyében a székely iskolai autonómia megvalósítása tárgyában. Ezen állásfoglalásokat azért nem tudja helyeselni, mert elszigetelten, a párt központjának tudta nélkül történtek. Kéri a központot, hogy ezen probléma megvitatására adjon alkalmat, mert ha a kérdés előkészületlenül, vagy váratlanul felvetődne, ezáltal károsan befolyásolhatnák az elérhető eredmény. A székely autonómiát a felekezeti oktatás védelmére kell állítani. A párt egysége soha sem lehet akadálya, hogy a székely autonómia kellő előkészítés után megvalósíttassék. De nemcsak iskolai sérelmeinket és a székely autonómia kérdését kell a Nemzetek Szövetsége elé terjeszteni, hanem összes többi kisebbségi sérelmeinket is, mert be kell lássuk, hogy csupán kívülről jövő kényszer változtathatja meg siralmas helyzetünket. A világ közvéleménye már érzi, hogy a kisebbségi jogok elkobzása a világbékét veszélyezteti. A békeszerződés biztosítja kisebbségi jogainkat s nemcsak konkrét sérelmek tehető panasz tárgyává, hanem a velünk való általános bánásmód is feltárható a Nemzetek Szövetsége előtt. Panasziratunkat meg nem cáfolható bizonyítékokkal kell támogatassuk, mert ellenkező esetben sorsunkon nemcsak nem javítunk, hanem mérhetetlen károkat okozunk önmagunknak.

Iskolai sérelmeink terén a névelmezés kérdésében, az anyanyelv és nemzetiség megállapítása kérdésében a sziléziai német kisebbség panaszára a hágai döntőbíróság már kimondta, a mi viszonyainkra is alkalmazható kedvező határozatot, nem szabad tehát további hírlapi cikkekkel, memorandumokkal kísérletezve tovább késlekednünk, hanem panaszainkat most az utolsó órában haladéktalanul a nemzetközi fórum elé kell terjesszük. A késlekedés miatt már is felelősség hárul reánk. A tanárok nyelvvizsgálója, a nyilvánossági joggal való rútjáték, az államsegély halogatása, iskoláink tömeges bezárása, felekezeti oktatásunk megsemmisítését célozzák; mindezek arra késztessenek, hogy ne töprengjünk tovább, ne hozzunk halasztható határozatot, hanem határozott állásfoglalással ragadja a párt kezébe a kezdeményezést és üldöztetéseinket, szenvedéseinket a világ fórumának oltalmába helyezve, kisebbségi sérelmeinket terjesszük a Nemzetek Szövetsége elé.

Dr. Szoboszlai László: Indítványt terjeszt elő, hogy a marosvásárhelyi r. kath. főgimnázium parlamenti csoportunk interveniálásával mentesíttessék a vizsgadíjak fizetése és az idegen bizottságok előtt való vizsgáztatási kötelezettségek alól.

Dr. Bölöny Zoltán: indítványozza, hogy mondja ki az int. bizottság, hogy a parlamenti csoport jelentését elfogadja, bizalmáról biztosítja, működését helyesli és ezért jegyzőkönyvileg köszönetét fejezi ki. A dr. Hinléder és dr. Pál Gábor

felszólalásához mindenben csatlakozik és a következő határozati javaslatot terjeszti elő: „fájdalommal tapasztaljuk, hogy úgy kulturális, mint gazdasági téren, de általános emberi és polgári életünk egész vonalán is nap-nap után újabb és újabb sérelmeket és jogtalanságokat kell népünknek elszenvednie. És amikor ennek folytán szellemi és anyagi birtokállományunk rohamosan gyengül, ugyanakkor nemcsak azok, kiknek hatalmukban állana e sérelmek bekövetkeztét megakadályozniuk, hanem még a hatalom kezelésétől távol állók is azt hangoztatják, hogy az ország törvényeiben és a nemzetközi szerződésekben biztosított jogaink szabad gyakorlatát élvezzük és panaszra nem lehet okunk. Az Orsz. Magyar Párt, mint a romániai magyarság egyetemes képviselője ma, a magyarság kisebbségi életének tizedik esztendejében, nyilvánosan bizonyosságot tesz róla, hogy kisebbségi sorsa, ahelyett hogy javult volna, állandóan és fokozatosan romlik. Kinyilvánítja, hogy az ország törvényeiben, de nemzetközi szerződésekben is biztosított jogainak gyakorlásában gátoltatik és olyan cselekedeteket kell elszenvednie, melyek sem az ország törvényeivel, sem a nemzetközi szerződésekkel összhangba nem hozhatók, sőt azokba egyenesen bele ütköznek, azoknak az intézkedéseit, céljait egyenesen megsemmisítik.”

Elvileg hozzájárul ahhoz, hogy a Magyar Párt a kisebbségi sérelmeit, különösen iskolai sérelmeit megfelelő előkészítés után a Nemzetek Szövetsége elé terjessze.

Cs. Lázár László: Helyesli Hinléder és Pál Gábor indítványait és kéri az int. bizottságot, hogy hozzon határozatot, hogy kisebbségi sérelmeinket a Nemzetek Szövetsége elé terjesszük.

Dr. Gyárfás Elemér: Zágoni szavaira reflektálva a gazdasági krízis okait fejtegeti. Ígéretet tesz arra, hogy a magyar bankok hivatásukat teljes szaktudással, kisebbségi öntudattal és magyar érzéssel fogják a jövőben teljesíteni. Pál Gábor felszólalására reflektálva helyesli, hogy a Magyar Párt iskolai sérelmeinket, különösen a nyelvhasználat és nyilvánossági jogok terén tapasztalt visszaéléseket feltárva, a Nemzetek Szövetsége elé terjessze. Véleménye szerint azonban az egyházi főhatóságok vezetőivel és a romániai Német Párt képviselőjével egyetértően kell a memorandumot kidolgozni és azt a törvényhozás összes tagjaival, miniszterekkel és régens tanáccsal ultimátumszerűen kell közölni.

Dr. Szentiványi József: helyesli, hogy panaszainkat és különösen az iskolai panaszainkat az egyházak véleményének meghallgatása után, halogatás nélkül, a Nemzetek Szövetsége elé terjesszük.

Dr. Paál Árpád: reflektál a vallástörvény tárgyalása rendén, a székely autonómia kérdésében elmondott beszédének tárgyában dr. Pál Gábor által tett megjegyzésekre. A székely autonómia az egyházi törvényben teljesen el van tüntetve és ha ezt a parlament előtt nem tettük volna szóvá, lassanként elfelejtettük volna egy jogunkat. Nem székely külön jog megvédéséről volt szó, hanem arról, hogy a székelységet a románságától, helyesebben annak káros hatású elemeitől elválasszuk. A székely iskolai- és egyházi autonómiát, a romániai németekkel együttműködve valósíthatjuk meg, ha előbb velük a szatmári sváb kérdést rendeztük.

Helyesli, hogy kisebbségi sérelmeinket a Népszövetség elé terjessze a Magyar Párt, de azokat nem általánosságban, hanem konkrét panaszok formájában kell felsorolni, különösen fontosnak tartja iskolai sérelmeinknek a Nemzetek Szövetsége előtt való feltárását. Indítványozza, hogy az int. bizottság utasítást adjon az eln. tanácsnak arra, hogy az iskola nyelvhasználati sérelem tárgyában haladéktalanul panaszt adjon be a Nemzetek Szövetségéhez.

Gazdasági szervezkedésünk kérdésében nem nyugtatták meg Gyárfás Elemér elmondott szavai, mert nem lehet cél az, hogy a magyar bankok fennmaradjanak, de ugyanakkor a magyarság gazdaságilag elpusztuljon.

Dr. Leitner Mihály: egyre fokozódó kisebbségi sérelmeink egyedüli orvoslásának a népszövetségi panaszjog igénybevételét tartja célravezetőnek. Ezen lépésünknek az fog súlyt adni, hogy mielőtt panaszjogunkat igénybevéttük volna, minden elképzelhető módon megkíséreltük a kormány által sérelmeinket orvosoltatni, azonban minden eredmény nélkül. Véleménye szerint, nemcsak iskolai sérelmeinket, hanem a közigazgatási visszaéléseket is panasz tárgyává kell tenni.

A parlamenti csoport működése iránt a dévai tagozat nevében teljes bizalmát, elismerését és köszönetét fejezi ki az ezen jegyzőkönyvhöz ./. alatt csatolt átirattal.⁹⁷

Dr. Jakabffy Elemér: elérkezettnek látja az időt, hogy tovább ne késlekedjünk és sérelmeink orvoslásáért forduljunk a Nemzetek Szövetségéhez. Ismerteti a külpolitikai helyzet javunkra való megváltozását, mindinkább tért hódít azon meggyőződés, hogy az egész európai probléma megoldása a kisebbségi kérdés rendezésétől függ, a világsajtó: angol, amerikai, svájci lapoknak e kérdésben megváltozott állásfoglalása folytán, egy javunkra előnyösen megváltozott külpolitikai atmoszférába kerültünk, ezért érkezett el az ideje annak, hogy nemzeti becsületünk megvédése céljából haladéktalanul vegyük igénybe a békeszerződésben biztosított jogunkat, és kisebbségi sérelmeinket terjesszük a Nemzetek Szövetsége elé. Indítványozza, hogy fogadja el az int. bizottság Bölöny Zoltán dr. határozati javaslatát kiegészítve a következő határozati javaslattal: „az int. bizottság utasítja az eln. tanácsot, hogy a nemzeti önbevallás kérdését illetően a hágai döntő bíróság határozatában lefektetett elvek figyelembevételével készítsen panaszt, jelentse be a kormánynak, hogy az int. bizottság utasította e tárgyban a Népszövetséghez a panasz beadására. Ha ennek hatása alatt ebben a kérdésben miniszteri döntés rövid idő alatt nem történne, vagy a döntés utáni tények azt mutatják, hogy a netalán megtörtént döntés csak újabb félrevezetés, úgy ez a panasz legkésőbb a jövő iskolai tanév kezdete előtt a Nemzetek Szövetségéhez juttatandó. Egyben utasítja int. bizottság az eln. tanácsot, hogy a nemzeti önbevallás, az iskolák nyilvánossági joga és az államsegély kérdését felölelő rövid emlékiratot készítsen, azt küldje meg a parlament minden tagjának, olvastassa fel az országgyűlés mindkét házában és nyújtsa át a régens tanácsnak és a kormány összes tagjainak.”

Dr. Pál Gábor: előbbi felszólalása helyes értelmezésül előadja, hogy nem úgy értette, hogy egy beadványban soroljuk fel összes sérelmeinket a Nemzetek

Szövetsége előtt, hanem elvi határozatot óhajtott provokálni arra nézve, hogy sérelmeinket sorozatos panaszokkal fogjuk a Népszövetség előtt feltárni.

Dr. Paál Árpád szavaira reflektálva, a székely autonómia megvalósítására irányuló törekvést nem kifogásolja, csupán arra akarta felhívni az int. bizottság figyelmét, hogy két székely vármegye szeparáltan tárgyalta annak gyakorlati megvalósításáról, holott ezen fontos kérdésnek a megvitatása az int. bizottság plénuma elé tartozik. Nem mulaszthatja el kifejezést adni azon gondolatának, hogy folyton növekvő politikai elnyomatásunkban, nem kellene-e a bekövetkező általános képviselő választások esetére, a politikai passzivitás gondolatával foglalkozni, mert szerinte az aktivitás nagyon kétes előnyei nem ellensúlyozzák a passzivitás látszólagos hátrányait; indítványt erre vonatkozóan nem terjeszt elő, de kéri az int. bizottság tagjait, hogy foglalkozzanak e nagy jelentőségű gondolattal már csak azért is, hogy egy bekövetkező új politikai választás esetén állásfoglalásunkat előre alaposan megfontolt indokok irányítsák.

Dr. Hinléder Fels Ákos szerint sérelmeinket nem egy beadványban kell összefoglalni és a Nemzetek Szövetsége elé terjeszteni, hanem sorozatos beadványokkal kell feltárnunk kisebbségi jogaink elkobzását. Úgy véli, hogy a Nemzetek Szövetsége előtt javunkra megváltozott kedvező atmoszférában, összes sérelmeinket fel kell tárjuk.

Dr. Jakabffy Elemér: azért tartja helyesnek, hogy az előterjesztett határozati javaslatában konkretizált sérelemmel forduljunk a Nemzetek Szövetségéhez, mert ebben a kérdésben hozott döntéssel megállapíthatjuk a Népszövetségnek a kisebbségi kérdésben elfoglalt álláspontját. A beadványban hangsúlyozhatjuk, hogy előterjesztett iskolai sérelmeinken kívül még számtalan más kisebbségi sérelmünk is van, s ha a döntés a határozati javaslatban előterjesztendő sérelem tekintetében reánk nézve kedvező lesz, sorozatos beadványokban panasz tárgyává tehetjük a többi sérelmeinket is.

Intézőbizottság: dr. Bölöny Zoltán és dr. Jakabffy Elemér által előterjesztett határozati javaslatokat egyhangúlag elfogadja, dr. Pál Gábor azon kiegészítő javaslatával, hogy utasíttatik az eln. tanács, hogy összes kisebbségi sérelmeinket készítse elő, hogy azok megfelelő időpontban a Népszövetség elé terjeszthetők legyenek.

Int. bizottság a parlamenti csoport jelentését tudomásul veszi, működését helyesli, kifejtett heroikus küzdelmeiért köszönetét nyilvánítja és a parlamenti csoport tagjait további bizalmáról biztosítja.

Elnök: az ülést délután 2 órakor felfüggeszti és annak folytatását délután 4 órára tűzi ki.

Elnök az ülést délután 4 órakor megnyitja.

4. Üv. alelnök felolvassa jelentését és előterjeszti az 1928. évi költségvetési tervezetet.

Dr. Leitner Mihály: a jelentéshez hozzászólva megállapítja, hogy a szervezeti szabályzat csak a keretet adja meg, a párt életének a lüktetése azonban a

megszervezésben valósul meg. Ezért az intenzívebb szervezkedésre kell a fő gondot fordítani. A diáksegélyezést országosan kell megszervezni, hogy ezáltal az szilárdabb alapra helyeztessék. Az előterjesztett jelentést elfogadja és a központi vezetőség iránt teljes bizalmát fejezi ki és törhetetlen hűségről biztosítja az elnökséget.

Dr. Hinléder Fels Ákos: a ponyvairodalom elleni védekezés hathatós eszközeit ismerteti, indítványozza, hogy füzet alakban irodalmi értékeket hozzunk forgalomba, illetőleg annak forgalomba hozatalát a párt erkölcsi támogatásával mozdítsa elő.

Német Kálmán: a Temes megyei eredményes pártszervezés módját és eszközeit ismerteti, dicsekvéssel állapítja meg, hogy a kis számú Temes megyei magyarság megszervezése a befejezés felé közeledik, és eredményes működésükkel a szervezkedés terén követendő példát statuáltak.

Br. Szentkereszty Béla: párhuzamot von a szervezkedés tekintetében, a székely megyék politikai és közigazgatási lehetőségei szerint a Temes megyei tagozattal szemben.

Dózsa István: a tagdíjak behajtásának módozatait ismerteti.

Br. Ambrozi Andor: megütközéssel veszi tudomásul, hogy a székelyföldi vármegyékben minden magyar megmozdulás oly nagyfokú hatósági terrort vált ki, megoldást kell keresni, hogy a Magyar Párt vezető és a közig. hatóságok fejei közötti személyi ellentétek kiküszöböltessenek, természetesen anélkül, hogy ez bármi tekintetben még látszólagos jogfeladással járjon.

Gombos Benő: felolvassa az 1927. évi tagozati hátralékokról szóló kimutatást.

Felszólalásában a Mózes-vallású magyarok nevében köszönetét fejezi ki a parlamenti csoportnak a zsidó üldözések alkalmával a parlamentben történt felszólalásokért.

Fogarasy Albert: a párt előterjesztett költségvetésével és a hátralékos hozzájárulási kimutatásokkal kapcsolatban nem látja a párt gazdasági helyzetét sötétnek. A tagdíjak nehéz behajtását az általános gazdasági krízissel magyarázza, de reméli, hogy a közeljövőben a téren örvendetes javulás fog mutatkozni.

Dr. Pál Gábor: indítványozza, hogy a párt elnökség kérje fel a magyar sajtót, hogy megfelelő formában felhívást intézzon népünkhöz, hogy a tömeges aláírások gyűjtése alkalmával győződjön meg az aláírási felhívás pontos tartalmáról és szöveg nélküli aláírásoktól tartózkodjék, mert már mint előfordult, lelkiismeretlen egyének a mi kárunkra visszaéléseket követhetnek el.

Egységes irányítást kér arra, hogy a községek egyöntetű magatartást tanúsítsanak a községi költségvetések tárgyalása alkalmával, különösen a középületek építési és fenntartási költségeinek megszavazása, valamint az előirányzott összegnek terrorisztikus módon való behajtására irányuló határozatok tárgyalása alkalmával.

Üv. alelnök: kéri a tagozati kiküldött int. bizottsági tagokat annak tudomásul vételére, hogy a diáksegélyző akció részére gyűjtött összegeket a párt központjához

küldjék be és ha a gyűjtött összegből helyi egyetemi hallgatókat óhajtanak segélyezni, a diáksegély-akció központi vezetősége az előterjesztett ilyen irányú kívánságokat a legmesszebbmenőleg fogja honorálni.

Intézőbizottság üv. alelnök jelentését tudomásul veszi, dr. Pál Gábor előterjesztett indítványát, valamint az 1928. évi költség-előirányzatot elfogadja.

5. *Üv. alelnök* javasolja, hogy az Udvarhely megyei tagozat elnökének múlt év május hó 22-én kelt meghívása alapján, a párt orsz. nagygyűlését Székelyudvarhely városában tartsa meg, a parlament őszi ülésszakának megnyitása előtt október havának első felében.

Intézőbizottság üv. alelnök indítványát elfogadja és a nagygyűlés székhelyét f. év október első felére Székelyudvarhelyre kitűzi, és megbízza a központi elnökséget, hogy a gyűlés előkészítésére szükséges intézkedéseket folyamatba tegye.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

K. m. f.

Dr. gróf Bethlen György s. k.

elnök

Dr. Deák Gyula s. k.

jkv.-vezető

[Aláíró ív:]⁹⁸

Dr. gróf Bethlen György; Dr. Inczédy Joksman Ödön; Dr. Várady Aurél; Dr. Deák Gyula; Dr. Nagy Sándor, a Szatmár megyei tagozat ügyvezetője; Br. Ambrózy Andor int. biz.; Dr. Veterány Viktor i. b.; Németh Kálmán, delegált; Leitner Mihály, tag. kik.; Dr. Mező László, *[olvashatatlan]*tagozati kiküldött; Dr. Balogh Elek képvis.; Kispál László int. biz. tag; Dr. Fekete Andor; Dr. Bölöni Zoltán; Cs. Lázár László, a Hunyad megyei tagoz. Elnöke; Hantos Gyula; Hinléder Fels Ákos; Dr. Pál Gábor; Dr. Gyárfás Elemér; Gombos Benő; Dr. Jakabffy; Vetzák Ede; Dr. László Dezső; Dóczy János, Csíkszereda; Pekri Géza, Dicsőszentmárton; Bokor Márton; Fogarasy Albert, Nagyenyed; Dr. Antalis Kálmán, Nagyenyed; Dr. Bartha Ignác; Gyallay Domokos; Dr. Willer József; Dr. Abrudbányai Ede; Ugron István; Dr. Szoboszlai László; Br. Josika János; Br. Szentkereszthy Béla; Dr. Paál Árpád; Dózsa Endre; Dr. Zágoni István; Dr. Török Andor; Dr. Apáthy Árpád; Dr. Gabányi Imre; Gróf Bély Kálmán; Fekete Nagy Béla; Bajza István; Dr. Ferenczy József; Dr. Szentiványi József; Dr. Róth Hugó; Szele Márton

Fasc. 1, fol. 185-194, gépelt tisztázat, összefűzött, hátlapján pecsét.